

koning covid | bart van den donker

er zijn veel mensen die
ik ben er daar één van soms
er zijn veel mensen die het moeilijk vinden om deel te nemen aan de rattenloop die het leven is

waarbij de haast verstikt
het beginnen benauwend
naar handelen verlangt
maar verlangen doet stokken, stoppen, stilstaan en in bed doet kruipen

en op de dubbele streep gedrukt
met plastic om de klauwen
de rattenloop bevroren
tijd voor instagram en navelstaarderij
komt godverdomme elke dag het volgende voorbij:

shakespeare schreef king lear in quarantaine
de theaters waren dicht door de pest

wat is dat
een oproep om tot een godswonder te komen?
word ik nou in mijn coonnenrust zelfs door het stilstaan aangespoord?
doe ik zelfs
als ik niets doe
te weinig
terwijl het niets voor het eerst in de geschiedenis van alles
het allergrootste goed is?

hoe dramatisch
dat deze oprechte
situationele ironie
mij tot een verbaal cynisme duwt
mij tot een sarcastisch denken stuwt
mij antibacterieel uit de luwte spuwt

ja maar ja
of misschien

is mijn eigen kop de schuld al mijn haast en onderdruktheid

en dat woord mag ik niet eens gebruiken